

Sygn. akt II CSK 617/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. J.
przeciwko [...] Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka A. J. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 5 czerwca 2018 r. naruszenie art. 207 § 6 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c., art. 381 k.p.c., art. 385 k.p.c., art. 386 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 60 k.c., art. 65 § 1 i 2 k.c., art. 353 § 1 k.c., art. 353¹ k.c., art. 455 k.c., art. 498 § 1 k.c., art. 361 § 1 i § 2 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka uzasadniła występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.:

- w jakim zakresie sąd drugiej instancji z powołaniem się na zasadę prawną przyjętą w uchwale Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 49/07 może odejść od twierdzeń stron przedstawionych w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji i w apelacji, określających granice sporu oraz współkształtujących podstawę faktyczną rozstrzygnięcia

- jak prekluzja twierdzeń procesowych stron w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji wpływa na granicę rozpoznania sprawy w postępowaniu apelacyjnym,

- w jakim zakresie przepisy art. 207 § 2 i § 6 k.p.c. dotyczą złożonego na polecenie sądu pierwszej instancji pisma stanowiącego ustosunkowanie się do przedmiotowej zmiany roszczenia.

Powódka powołała się także na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej, tj. na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy we wskazanej przez skarżącego kwestii wyraził pogląd we wcześniejszym orzecznictwie i nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Przedstawione przez skarżącego zagadnienie, dlatego że skarga kasacyjna dotyczy konkretnej sprawy, musi też pozostawać w związku ze stanem faktycznym sprawy, w której skarga została wniesiona i mieć wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Zagadnienia sformułowane przez skarżącą nie odpowiada wymaganiom art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Postępowanie apelacyjne jest kontynuacją postępowania przed sądem pierwszej instancji i zmierza do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy. Przyjęta w prawie polskim instytucja apelacji pełnej nakłada na sąd drugiej instancji powinność ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, dokonania samodzielnej oceny dowodów i przeprowadzenia własnej oceny prawnej, przy zastosowaniu z urzędu właściwego prawa materialnego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia z dnia 16 marca 2016 r., IV CSK 285/15, 28 kwietnia 2016 r., V CSK 504/15, 16 czerwca 2016 r., V CSK 581/15).

Zagadnienie koncentracji materiału procesowego w postępowaniu apelacyjnym było już przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego

(por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2017 r., I UK 212/16, 16 listopada 2017 r., V CSK 65/17, 23 marca 2018 r., II CSK 321/17).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżąca nie wykazała, że Sąd drugiej instancji dopuścił się oczywistego naruszenia prawa w powyższym rozumieniu i że w konsekwencji wydał wyrok oczywiście wadliwy.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265).